TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. birželio 14 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2004/39/EB — Finansinių priemonių rinkos — 4 straipsnis 1 dalies 2 punktas — Sąvoka „investicinės paslaugos“ — I priedo A skirsnio 1 punktas — Pavedimų, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių, priėmimas ir perdavimas — Galimas tarpininkavimo pasirašant portfelio valdymo sutartį įtraukimas“

Byloje C-678/15

dėl 2015 m. lapkričio 10 d. *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. gruodžio 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mohammad Zadeh Khorassani

prieš

Kathrin Pflanz

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai E. Juhász, C. Vajda (pranešėjas), K. Jürimäe ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. lapkričio 16 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Möller,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

— Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Dias Lopes ir M. Rebelo,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos D. Robertson, M. Holt ir V. Kaye, padedamų QC B. Kennelly ir baristerio M. Gray,

— Europos Komisijos, atstovaujamos K.-P. Wojcik ir I. Rogalski,

* Proceso kalba: vokiečių.

susipažinęs su 2017 m. vasario 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 263), 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir I priedo A skirsnio 1 punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Mohammad Zadeh Khorassani ir Kathrin Pflanz ginčą dėl pastarosios tarpininkavimo, susijusio su M. Z. Khorassani ir trečiojo asmens sudaryta turto valdymo sutartimi.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2004/39

3 Direktyvos 2004/39 2, 20 ir 31 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(2) Pastaraisiais metais vis daugiau investuotojų tampa aktyvesni finansinėse rinkose, ir jiems yra siūlomas sudėtingesnis ir platesnis paslaugų ir priemonių spektras. Atsižvelgdama į šiuos pokyčius, Bendrijos teisinė sistema turėtų apimti visas investuotojams skirtas veiklos rūšis. Dėl to būtina užtikrinti atitinkamo laipsnio suderinamumą, norint pasiūlyti investuotojams aukšto lygio apsaugą bei leisti investicinėms įmonėms, su jų buveinės valstybių priežiūra, teikti paslaugas visoje Bendrijoje, sudarančioje vieną bendrą rinką. Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, [1993 m. gegužės 10 d. Tarybos] direktyva 93/22/EEB [dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (OL L 141, 1993, p. 27)] turėtų būti pakeista nauja direktyva.

<…>

(20) Šioje direktyvoje pavedimų priėmimas ir perdavimas taip pat turėtų apimti dviejų arba daugiau investuotojų suvedimą, siekiant, kad šie investuotojai sudarytų sandorį.

<…>

(31) Vienas iš šios direktyvos uždavinių yra investuotojų apsauga. <…>“

4 Direktyvos 2004/39 1 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Ši direktyva taikoma investicinėms įmonėms ir reguliuojamoms rinkoms.“

5 Šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies 1, 2, 4, 5, 9 ir 16 punktuose nustatyta:

„1. Šioje direktyvoje naudojamos šios sąvokos:

1) „investicinė įmonė“ – tai bet kuris juridinis asmuo, kurio nuolatinis darbas ar veikla yra profesionalus vienos ar daugiau investicinių paslaugų teikimas trečiosioms šalims ir (ar) vienos ar daugiau investicinių veiklų atlikimas;

<…>

2) „investicinės paslaugos ir veikla“ – tai bet kurios I priedo A skirsnyje išvardytos paslaugos ar veikla, susijusios su bet kuriomis I priedo C skirsnyje išvardytomis priemonėmis;

<…>

4) „konsultacijos dėl investicijų“ – tai asmeninių rekomendacijų teikimas klientui jo prašymu arba investicinės įmonės iniciatyva dėl vieno ar daugiau sandorių, susijusių su finansinėmis priemonėmis;

5) „pavedimų vykdymas kliento naudai“ – tai veikla, susijusi su sutarčių sudarymu, siekiant kliento naudai parduoti ar nupirkti vieną ar kelias finansines priemones;

<…>

9) „portfelio valdymas“ – tai portfelio valdymas pagal klientų suteiktus įgaliojimus, gautus iš kiekvieno kliento atskirai, jeigu į tokius portfelius įeina vienas ar daugiau finansinių priemonių;

<…>

16) „ribotas pavedimas“ – tai pavedimas pirkti ar parduoti finansinę priemonę neviršijant nurodytos kainos ir dar geriau – nurodyto kiekio.“

6 Minėtos direktyvos 21 straipsnio „Pareiga vykdyti pavedimus palankiausiomis klientui sąlygomis“ 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Valstybės narės reikalauja, kad, vykdydamos pavedimus, investicinės įmonės imtųsi visų reikalingų veiksmų, klientų naudai siekdamos kiek įmanoma geriausių rezultatų, atsižvelgdamos į kainą, išlaidas, greitumą, įvykdymo ir apmokėjimo galimybes, dydį, pobūdį ar bet kokį kitą veiksnį, susijusį su pavedimo įvykdymu. Nepaisant to, gavusi konkretų kliento nurodymą, investicinė įmonė vykdo nurodymą, atsižvelgdama į tą konkretų nurodymą.

2. Valstybės narės reikalauja, kad, siekdamos įvykdyti 1 dalies reikalavimus, investicinės įmonės patvirtintų ir įgyvendintų veiksmingas priemones. Visų pirma valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės nustatytų ir įgyvendintų pavedimų vykdymo politiką, leidžiančią joms, laikantis straipsnio 1 dalies reikalavimų, pasiekti geriausių rezultatų atliekant klientų pavedimus.

3. Pavedimų vykdymo politika apima su kiekviena priemonių rūšimi susijusią informaciją apie įvairias vietas, kuriose investicinė įmonė atlieka savo klientų pavedimus, ir veiksnius, darančius įtaką vykdymo vietų pasirinkimui. <…>“

7 Tos pačios direktyvos I priedo A skirsnyje dėl investicinių paslaugų ir veiklų nurodyta:

„1. Pavedimų, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių, priėmimas ir perdavimas.

2. Pavedimų vykdymas klientų naudai.

3. Sandorių vykdymas savo sąskaita.

4. Investicijų [portfelio] valdymas.

5. Patarimai dėl investavimo.

6. Įsipareigojimas pirkti ar parduoti finansines priemones ir (ar) finansinių priemonių išplatinimas tvirtai įsipareigojus pirkti.

7. Finansinių priemonių išplatinimas be tvirto įsipareigojimo pirkti.

8. Daugiašalės prekybos sistemos administravimas.“

Direktyva 2006/73/EB

8 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyvos 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai (OL L 241, 2006, p. 26), 81 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Bendro pobūdžio konsultacijos dėl finansinės priemonės rūšies nėra konsultacijos dėl investicijų, kaip numatyta Direktyvoje 2004/39/EB, nes šioje direktyvoje nurodyta, kad Direktyvoje 2004/39/EB konsultacijos dėl investicijų apsiriboja konsultacijomis dėl konkrečių finansinių priemonių. <…>“

9 Direktyvos 2006/73 52 straipsnio „Konsultacijos dėl investicijų“ antroje pastraipoje nustatyta, kad asmeninė rekomendacija, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 4 punktą, reiškia, jog turi būti rekomenduojama imtis vieno iš šių veiksmų:

„a) pirkti, parduoti, pasirašyti, apsikeisti, išpirkti, turėti arba garantuoti konkrečios finansinės priemonės išplatinimą;

b) pasinaudoti arba nepasinaudoti konkrečios finansinės priemonės suteikiama bet kokia teise pirkti, parduoti, pasirašyti, apsikeisti arba išpirkti finansinę priemonę.“

Vokietijos teisė

10 Pagal *Bürgerliches Gesetzbuch* (Vokietijos civilinis kodeksas) 823 straipsnio 2 dalį prievolę atlyginti kylančią žalą turi asmuo, pažeidęs įstatymą, kurio paskirtis – ginti kitą asmenį.

11 1998 m. rugsėjo 9 d. *Kreditwesengesetz* (Kreditų operacijų įstatymas) (*BGBl*. 1998 I, p. 2776),), iš dalies pakeisto 2007 m. liepos 16 d. Įstatymu (*BGBl*. 2007 I, p. 1330) (toliau – KWG), 1 straipsnio 1a dalyje numatyta:

„<…> Finansinės paslaugos yra:

1) tarpininkavimas sandorių, susijusių su finansinių priemonių pirkimu ir pardavimu, atveju (tarpininkavimas investuojant);

1a) su tam tikrų finansinių priemonių sandoriais susijusių asmeninių rekomendacijų teikimas klientams ar jų atstovams, jeigu rekomendacija paremta investuotojo padėties analize arba pateikta kaip tinkama jam ir nepateikta tik informacijos paskirstymo kanalais arba visuomenei (konsultacijos dėl investicijų) <…>“

12 KWG 32 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Asmuo, kuris nori nacionalinėje teritorijoje <…> teikti finansines paslaugas komerciniu pagrindu arba tokiu mastu, kad būtina komercinė įmonė, turi gauti raštišką *Bundesanstalt* [*für Finanzdienstleistungsaufsicht* (Federalinė finansinių paslaugų priežiūros tarnyba, Vokietija)] leidimą. <…>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

13 2007 m. lapkričio mėn. K. Pflanz, kuri neturėjo leidimo finansinėms paslaugoms teikti pagal KWG 32 straipsnio 1 dalį, rekomendavo M. Z. Khorassani investuoti kapitalą į „Grand-Slam“. Šiomis aplinkybėmis M. Z. Khorassani per ją sudarė paslaugų teikimo sutartį su G.S.S. AG ir turto valdymo sutartį su D. AG; abi bendrovės buvo įsikūrusios Lichtenšteine. Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pastaroji sutartis susijusi su finansinių priemonių pirkimu, pardavimu ir valdymu, kaip tai suprantama, kalbant apie finansinio portfelio valdymo veiklą.

14 M. Z. Khorassani įsipareigojo atlikti vienkartinį 20 000 EUR dydžio mokėjimą ir mėnesinius dalinius 1 000 EUR dydžio mokėjimus, kiekvieną kartą sumokant 5 % dydžio priemoką. 2007 m. gruodžio mėnesį suinteresuotasis asmuo iš viso sumokėjo 27 000 EUR, iš kurių 19 731,60 EUR buvo išskaičiuota kaip išankstinis administravimo mokestis ir 1 285,71 EUR kaip priemoka. Vėliau M. Z. Khorassani atšaukė minėtas sutartis ir pareikalavo grąžinti sumokėtas sumas, taip pat atlyginti žalą.

15 *Landgericht Berlin* (Berlyno apygardos teismas, Vokietija) Lichtenšteine įsikūrusios bendrovėms pareikštą ieškinį pripažino nepriimtinu (dėl tarptautinės jurisdikcijos nebuvimo), o K. Pflanz pareikštą ieškinį atmetė kaip nepagrįstą.

16 Atgavęs 6 803,03 EUR dydžio sumą M. Z. Khorassani pateikė apeliacinį skundą *Kammergericht Berlin* (Berlyno aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) ir toliau reikalavo sumokėti likusią prašomą sumą. Minėtas teismas nurodė, kad K. Pflanz nesuteikė finansinių paslaugų, kurioms pagal KWG 32 straipsnio 1 dalį reikalingas leidimas, kaip jos suprantamos pagal KWG 1 straipsnio 1a dalies antro sakinio 1 ir 1a punktus, nes tiek jos suteiktos konsultacijos dėl investicijų, tiek vykdytas tarpininkavimas investuojant buvo susiję ne su vienu (konkrečiu) sandoriu dėl finansinių priemonių pirkimo ir pardavimo, o su turto valdymo sutartimi, kuria remiantis savo ruožtu turėjo būti perkamos, parduodamos ir administruojamos konkrečios finansinės priemonės, tačiau kuri pati nėra finansinė priemonė. Todėl minėtas teismas nusprendė, kad M. Z. Khorassani neturi teisės reikalauti žalos atlyginimo pagal Vokietijos civilinį kodeksą 823 straipsnio 2 dalį, siejamą su KWG 32 straipsnio 1 dalimi.

17 Kasacinį skundą nagrinėjantis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) mano, kad *Kammergericht Berlin* (Berlyno aukštesnysis apygardos teismas) teisingai nusprendė, jog K. Pflanz nesuteikė M. Z. Khorassani konsultacijų dėl investicijų, kaip jos suprantamos pagal KWG 1 straipsnio 1a dalies antro sakinio 1a punktą, nes pagal Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 4 punktą, siejamą su Direktyvos 2006/73 52 straipsniu, šioje nuostatoje yra nurodytas asmeninių rekomendacijų teikimas, susijęs su tam tikrų finansinių priemonių sandoriais, o ne su portfelio valdymo veikla. Todėl šiuo požiūriu K. Pflanz nepažeidė KWG 32 straipsnio 1 dalies.

18 Atsakymas į klausimą, ar K. Pflanz, pasiūliusi M. Z. Khorassani sudaryti portfelio valdymo sutartį, suteikė jam tarpininkavimo investuojant paslaugą, kaip tai suprantama pagal KWG 1 straipsnio 1a dalies antro sakinio 1 punktą, vis dėlto priklausytų nuo Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir I priedo A skirsnio 1 punkto išaiškinimo, kurį reikia atlikti.

19 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, viena vertus, pastarosios nuostatos redakcija vokiečių kalba, t. y. „Annahme und Übermittlung von Aufträgen, die ein oder mehrere Finanzinstrument(e) zum Gegenstand haben“ („pavedimų, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių, priėmimas ir perdavimas“) galėtų patvirtinti, jog minėtoje nuostatoje nurodomas tik tarpininkavimas sudarant sandorius, susijusius su konkrečios finansinės priemonės pirkimu ir pardavimu. Kita vertus, šios nuostatos redakcija ispanų („en relación con“), anglų („in relation to“) ir prancūzų („portant sur“) kalbomis leistų pateikti platų minėtos nuostatos aiškinimą, pagal kurį būtų reikalingas tik netiesioginis tarpininkavimo sandorio ir finansinės priemonės pirkimo ar pardavimo ryšys.

20 Kiek tai susiję su bendra Direktyvos 2004/39 struktūra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Direktyvos 2006/73 81 konstatuojamojoje dalyje ir 52 straipsnyje pateikti paaiškinimai dėl sąvokos „konsultacijos dėl investicijų“ galėtų patvirtinti nurodytą siauresnį aiškinimą tiek, kiek atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus konsultacijos dėl investicijų turi būti susijusios su konkrečiomis finansinėmis priemonėmis, o tai būtų galima pagrįsti bendra tarpininkavimui investuojant irgi taikytina teisine idėja.

21 Minėtas teismas teigia, kad dėl Direktyvos 2004/39 tikslo užtikrinti investuotojų apsaugą bet kuriuo atveju būtų galima nereikalauti į šios direktyvos I priedo A skirsnio 1 punkte nurodytą paslaugą įtraukti tarpininkavimo sudarant portfelio valdymo sutartį, nes portfelio valdytojams taikomi minėtos direktyvos reikalavimai. Tačiau gali likti investuotojų apsaugos spragų, jei sudaroma sutartis su portfelio valdytoju iš trečiosios valstybės.

22 Tokiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar pavedimo, kurį apima portfelio valdymas (Direktyvos [2004/39] 4 straipsnio 1 dalies 9 punktas), priėmimas ir perdavimas yra investicinė paslauga, kaip ji suprantama pagal [šios] direktyvos 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto pirmą sakinį, siejamą su I priedo A skirsnio 1 punktu?“

Dėl prejudicinio klausimo

23 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 2 punktas, siejamas su šios direktyvos I priedo A skirsnio 1 punktu, turi būti aiškinamas taip, kad investicinė pavedimų, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių, priėmimo ir perdavimo paslauga apima tarpininkavimą sudarant sutartį dėl portfelio valdymo veiklos.

24 Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte investicinės paslaugos ir veikla apibrėžiamos kaip bet kurios šios direktyvos I priedo A skirsnyje išvardytos paslaugos ar veikla, susijusios su bet kuriomis šio priedo C skirsnyje išvardytomis priemonėmis.

25 Tarp šio priedo minėto A skirsnio 1 punkte išvardytų investicinių paslaugų ir veiklos yra pavedimų, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių, priėmimas ir perdavimas.

26 Taigi siekiant atsakyti į pateiktą klausimą šią nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Ognyanov*, C-554/14, EU:C:2016:835, 31 punktą).

27 Kiek tai susiję su Direktyvos 2004/39 I priedo A skirsnio 1 punkto formuluote, nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuoja tam tikrą žodžio „susijusių“ nesutapimą skirtingose kalbinėse versijose, kuriose šis žodis prireikus gali patvirtinti daugiau ar mažiau tiesioginį pavedimų ir šioje nuostatoje nurodytos finansinės priemonės ar nurodytų finansinių priemonių ryšį, vis dėlto reikia

pažymėti, kad sąvoka „pavedimas“, kurio priėmimas ir pardavimas yra minėtoje nuostatoje nurodyta investicinė paslauga ar veikla, lieka ta pati šios direktyvos kalbinėse versijose, kurias nurodė minėtas teismas, t. y. ispanų, vokiečių, anglų ir prancūzų kalbinėse versijose.

28 Net jei ši sąvoka, kaip tokia, nėra apibrėžta Direktyvoje 2004/39, reikia konstatuoti, kad fraze „susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių“ tik paaiškinama nagrinėjamojo pavedimo rūšis, nurodant, jog tai yra pavedimai, susiję su tokių finansinių priemonių pirkimu ar pardavimu.

29 Šis sąvokos „pavedimas“ aiškinimas atitinka kontekstą, kuriame ji įtvirtinta. Visų pirma ji turi būti aiškinama atsižvelgiant į šios direktyvos I priedo A skirsnio 2 punktą, kuriame minima investicinė paslauga – „pavedimų vykdymas klientų naudai“.

30 Iš tiesų, kaip savo išvados 42 punkte pažymėjo generalinis advokatas, I priedo A skirsnio 1 punkte nurodyta investicinė paslauga, t. y. pavedimų priėmimas ir perdavimas, ir šio skirsnio 2 punkte nurodyta investicinė paslauga, t. y. pavedimų vykdymas kliento naudai, yra glaudžiai susijusios, nes pirmoji paslauga suteikiama prieš suteikiant antrąją ir iš esmės ji nulemia pastarosios paslaugos teikimą, nesvarbu, ar tą daro ta pati, ar kita investicinė įmonė.

31 Direktyvos 2004/39 I priedo A skirsnio 2 punkte nurodyta investicinė paslauga – „pavedimų vykdymas klientų naudai“ – šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies 5 punkte yra apibrėžta kaip „veikla, susijusi su sutarčių sudarymu, siekiant kliento naudai parduoti ar nupirkti vieną ar kelias finansines priemones“.

32 Darytina išvada, kad pavedimai, kurie yra minėtos direktyvos I priedo A skirsnio 1 punkte nurodyta investicinė paslauga, yra pavedimai, susiję su vienos ar kelių finansinių priemonių pirkimu arba pardavimu.

33 Tokį aiškinimą patvirtina kitos Direktyvos 2004/39 nuostatos. Šiuo klausimu šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies 16 punkte nurodytas „ribotas pavedimas“ – tai „pavedimas pirkti ar parduoti finansinę priemonę neviršijant nurodytos kainos ir dar geriau – nurodyto kiekio“.

34 Be to, minėtos direktyvos 21 straipsnis susijęs, kaip galima spręsti iš jo pavadinimo, su pareiga vykdyti pavedimus palankiausiomis klientui sąlygomis, įskaitant pagal pastarojo straipsnio 1 dalį siekį gauti klientų naudai kuo geriausių rezultatų, atsižvelgiant, be kita ko, į kainą, išlaidas, greitumą, įvykdymo ir apmokėjimo galimybes. Pagal minėto straipsnio 2 ir 3 dalis valstybės narės pirmiausia reikalauja, kad investicinės įmonės nustatytų ir įgyvendintų pavedimų vykdymo politiką, kuri apima su kiekviena priemonių rūšimi susijusią informaciją apie įvairias vietas, kuriose investicinė įmonė atlieka savo klientų pavedimus, ir veiksnius, darančius įtaką vykdymo vietų pasirinkimui.

35 Taigi iš Direktyvos 2004/39 I priedo A skirsnio 1 punkto formuluotės, aiškinamos atsižvelgiant į kontekstą, kuriame ši nuostata įtvirtinta, matyti, kad šioje nuostatoje nurodyta paslauga neapima tarpininkavimo sudarant sutartį dėl portfelio valdymo veiklos. Iš tiesų, net jei sutarties sudarymas vėlesniame etape lemia tai, kad portfelio valdytojas, vykdydamas savo valdymo veiklą, priima ir perduoda pavedimus, susijusius su finansinių priemonių pirkimu ar pardavimu, pačia minėta sutartimi nesiekiama nustatyti tokio pavedimų priėmimo ar perdavimo.

36 Šios išvados nepaneigia Jungtinės Karalystės vyriausybės nurodyta aplinkybė, jog Direktyvos 2004/39 20 konstatuojamojoje dalyje skelbiama, kad šioje direktyvoje pavedimų priėmimas ir perdavimas taip pat turėtų apimti dviejų arba daugiau investuotojų suvedimą, siekiant, kad šie investuotojai sudarytų sandorį.

37 Kaip savo išvados 44 punkte pažymėjo generalinis advokatas, ši konstatuojamoji dalis susijusi su dviejų ar daugiau investuotojų suvedimu tik priimant ir perduodant pavedimus. Taigi konstatuojamoji dalis apima suvedimo atvejus, kuriais siekiama sudaryti sandorius, susijusius su viena ar keliomis finansinėmis priemonėmis, o tai reiškia, kad ši konstatuojamoji dali neapima tarpininkavimo sudarant sutartį dėl portfelio valdymo veiklos.

38 Vokietijos ir Jungtinė Karalystės vyriausybės taip pat pažymi, kad Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 4 punkte apibrėžta ir šios direktyvos I priedo A skirsnio 5 punkte nurodyta „konsultacijų dėl investicijų“ paslauga [„patarimai dėl investavimo“] yra pagal Direktyvos 2006/73 52 straipsnį rekomendacija imtis veiksmų dėl konkrečios finansinės priemonės. Tuo remdamosi jos mano, kad, Direktyvos 2004/39 I priedo A skirsnio 1 punkte nenurodžius, jog finansinė priemonė yra „konkreti“, reiškia, kad šios nuostatos taikymo sritis neapsiriboja pavedimų, tiesiogiai susijusių su konkrečia finansine priemone, priėmimu ir perdavimu.

39 Šie argumentai nepriimtini.

40 Iš tiesų, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 4 punkte, konsultacijų dėl investicijų paslauga – tai asmeninių rekomendacijų teikimas klientui dėl sandorių, susijusių su finansinėmis priemonėmis. Direktyvos 2006/73 81 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad bendro pobūdžio konsultacijos dėl finansinės priemonės rūšies nėra konsultacijos dėl investicijų, kaip numatyta Direktyvoje 2004/39, kurios apsiriboja konsultacijomis dėl konkrečių finansinių priemonių; šis patikslinimas įtvirtintas Direktyvos 2006/73 52 straipsnyje. Tačiau nei ši konstatuojamoji dalis, nei šis straipsnis negali turėti jokios įtakos Direktyvos 2004/39 I priedo A skirsnio 1 punkte nurodytos investicinės paslaugos apimčiai.

41 Dėl Direktyvos 2004/39 tikslo nereikalaujama kitaip aiškinti šios nuostatos. Žinoma, be kita ko, iš šios direktyvos 2 ir 31 konstatuojamųjų dalių matyti, kad vienas iš šios direktyvos uždavinių yra užtikrinti investuotojų apsaugą (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Genil 48 ir Comercial Hostelera de Grandes Vinos*, C-604/11, EU:C:2013:344, 39 punktą).

42 Vis dėlto šiuo tikslu savaime negalima pateisinti ypač plačios Direktyvos 2004/39 I priedo A skirsnio 1 punkte nurodytos investicinės paslaugos, kuri apimtų tarpininkavimą sudarant sutartį dėl portfelio valdymo veiklos, reikšmės.

43 Iš tiesų tokia reikšmė prieštarautų šios nuostatos aiškinimui, visų pirma kylančiam atsižvelgiant į kontekstą, kuriame ši nuostata įtvirtinta.

44 Atsižvelgiant į visa, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2004/39 4 straipsnio 1 dalies 2 punktas, siejamas su šios direktyvos I priedo A skirsnio 1 punktu, turi būti aiškinamas taip, kad investicinė pavedimų, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių, priėmimo ir perdavimo paslauga neapima tarpininkavimo sudarant sutartį dėl portfelio valdymo veiklos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB, 4 straipsnio 1 dalies 2 punktas, siejamas su šios direktyvos I priedo A skirsnio 1 punktu, turi būti aiškinamas taip, kad investicinė pavedimų, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių, priėmimo ir perdavimo paslauga neapima tarpininkavimo sudarant sutartį dėl portfelio valdymo veiklos.

Parašai.